FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT VERICA TRSTENJAK
föredraget den 28 april 2010[1]

Innehållsförteckning

I — Inledning ..... I - 9993

II — Tillämpliga bestämmelser ..... I - 9994

A — Direktiv 89/106 ..... I - 9994

B — Direktiv 89/686 ..... I - 9996

C — Beslut 93/465 ..... I - 9997

III — EN 795 ..... I - 9997

IV — Bakgrund och begäran om förhandsavgörande ..... I - 10000

V — Förfarandet vid domstolen ..... I - 10002

VI — Parternas yrkanden ..... I - 10003

A — Den första tolkningsfrågan ..... I - 10003

B — Den andra tolkningsfrågan ..... I - 10004

C — Den tredje tolkningsfrågan ..... I - 10005

D — Den fjärde tolkningsfrågan ..... I - 10006

E — Den femte tolkningsfrågan ..... I - 10006

F — Den sjätte tolkningsfrågan ..... I - 10007

G — Den sjunde och åttonde tolkningsfrågan ..... I - 10008

1 — Originalspråk: tyska.

VII — Rättslig bedömning ..... I - 10009

A — Allmänt ..... I - 10009

B — Den första tolkningsfrågan ..... I - 10010

C — Den andra tolkningsfrågan ..... I - 10014

D — Den tredje tolkningsfrågan ..... I - 10016

E — Den fjärde tolkningsfrågan ..... I - 10018

F — Den femte tolkningsfrågan ..... I - 10021

G — Den sjätte tolkningsfrågan ..... I - 10021

H — Den sjunde och åttonde tolkningsfrågan ..... I - 10022

VIII — Förslag till avgörande ..... I - 10023

I — Inledning

1. I detta förfarande för förhandsavgörande enligt artikel 234 EG [2] har Rechtbank 's-Gravenhage (nedan kallad den hänskjutande domstolen) ställt åtta tolkningsfrågor till domstolen om tolkningen av rådets direktiv 89/106/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om byggprodukter [3] och rådets direktiv 89/686/EEG av den 21 december 1989 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om personlig skyddsutrustning [4].

2. Den hänskjutande domstolen har ställt dessa tolkningsfrågor för att få klarhet i om förankringsanordningar för fallskydd vid arbeten på platta tak, med en byggnads-

2 — Förfarandet för förhandsavgörande regleras enligt Lissabonfördraget om ändring av fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen av den 13 december 2007 (EUT C 306, s. 1), numera genom artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

3 — EGT L 40, s. 12, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 av den 29 september 2003 om anpassning till rådets beslut 1999/468/EG av de bestämmelser i rättsakter som omfattas av förfarandet i artikel 251 i EG-fördraget som avser de kommittéer som biträder kommissionen när den utövar sina genomförandebefogenheter (EUT L 284, s. 1).

4 — EGT L 399, s. 18, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 av den 29 september 2003 om anpassning till rådets beslut 1999/468/EG av de bestämmelser i rättsakter som omfattas av förfarandet i artikel 251 i EG-fördraget som avser de kommittéer som biträder kommissionen när den utövar sina genomförandebefogenheter (EUT L 284, s. 1).

förankring som är infogad i taket, kan omfattas av direktiv 89/106 och/eller av direktiv 89/686. I detta sammanhang skulle den hänskjutande domstolen också vilja få klarhet i om och under vilka förutsättningar som sådana förankringsanordningar får bära CE-märkning.

II — Tillämpliga bestämmelser

A — *Direktiv 89/106*

3. Artikel 1 i direktiv 89/106 har följande lydelse:

”1. Detta direktiv gäller byggprodukter i den mån de berörs av de väsentliga kraven på byggnadsverk i artikel 3.1.

2. I detta direktiv avses med byggprodukt varje produkt som tillverkats för att infogas varaktigt i byggnadsverk, såväl i byggnader som i andra anläggningar.

Byggprodukter benämns i fortsättningen produkter. Byggnader och andra anläggningar benämns i fortsättningen byggnadsverk.”

4. I artikel 2 i direktiv 89/106 föreskrivs följande:

”1. Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att produkter enligt artikel 1 som är avsedda att användas i byggnadsverk får släppas ut på marknaden endast om de är lämpliga för sådan användning. Det sistnämnda innebär att de skall ha sådana egenskaper att de byggnadsverk i vilka de infogas, monteras, används eller installeras kan uppfylla de väsentliga krav som avses i artikel 3 i den mån byggnadsverken omfattas av bestämmelser som innehåller sådana krav och är rätt projekterade och utförda.

2. a) Om produkterna omfattas av andra direktiv som rör andra aspekter och som också föreskriver CE-märkning om överensstämmelse enligt artikel 4.2, anger denna märkning att produkterna även antas uppfylla bestämmelserna i dessa andra direktiv.

…”

5. Artikel 3 i direktiv 89/106 har följande lydelse:

”1. De väsentliga krav på byggnadsverk som kan återverka på en produkts tekniska egenskaper anges i bilaga 1.

…

3. De väsentliga kraven skall preciseras i dokument (tillämpningsdokument) så att det nödvändiga sambandet uppnås mellan de väsentliga krav som avses i punkt 1 och de standardiseringsuppdrag, uppdrag rörande riktlinjer för europeiskt tekniskt godkännande eller godtaganden av andra tekniska specifikationer som avses i artiklarna 4 och 5.”

6. I artikel 4 i direktiv 89/106 föreskrivs följande:

”1. Standarder och tekniska godkännanden benämns i detta direktiv tekniska specifikationer.

Med harmoniserade standarder avses i direktivet tekniska specifikationer som antagits av CEN och CENELEC, var för sig eller gemensamt, på uppdrag av kommissionen enligt direktiv 83/189/EEG och efter yttrande från den kommitté som avses i artikel 19 samt i överensstämmelse med de allmänna bestämmelserna av den 13 november 1984 om samarbete mellan kommissionen och de två organisationerna.

2. Medlemsstaterna skall förutsätta att produkter är lämpliga för användning om de har sådan beskaffenhet att de byggnadsverk – riktigt projekterade och byggda – som de ingår i, tillgodoser de väsentliga krav som avses i artikel 3 och om produkterna är försedda med CE-märkning, vilket skall visa att de uppfyller alla bestämmelser i detta direktiv, inbegripet förfarandena vid bedömning av överensstämmelse enligt kapitel V och det förfarande som fastställs i kapitel III …”

7. Artikel 7 i direktiv 89/106 har följande lydelse:

”1. För att säkerställa kvaliteten på harmoniserade standarder för produkter skall standarderna fastställas av de europeiska standardiseringsorganen på grundval av uppdrag från kommissionen enligt det förfarande som föreskrivits i direktiv 83/189/EEG och efter samråd med den kommitté som avses i artikel 19 samt i överensstämmelse med de allmänna bestämmelserna av den 13 november 1984 om samarbete mellan kommissionen och organen.

2. De färdiga standarderna skall med beaktande av tillämpningsdokumenten så långt det är möjligt uttryckas som krav på produkternas prestanda.

3. När standarderna har fastställts av de europeiska standardiseringsorganen, skall kommissionen offentliggöra referenser till dem i serie C av *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*."

B — *Direktiv 89/686*

8. Artikel 1 i direktiv 89/686 har följande lydelse:

"1. Detta direktiv gäller personlig skyddsutrustning.

Det fastställer i fråga om sådan utrustning villkoren för hur den får släppas ut på marknaden och den fria rörligheten inom gemenskapen samt de grundläggande säkerhetskrav, som en personlig skyddsutrustning skall uppfylla för att skydda användarnas hälsa och säkerhet.

2. I detta direktiv menas med en personlig skyddsutrustning varje utrustning, som är avsedd att bäras eller hållas av en person till skydd mot en eller flera hälso- eller säkerhetsrisker.

Uttrycket personlig skyddsutrustning skall även täcka

a) en enhet som utgörs av flera anordningar som har kombinerats av tillverkaren för att skydda en person mot en eller flera potentiella samtidiga risker,

b) en skyddsanordning, fast eller löstagbar, som är kombinerad med en personlig utrustning som inte har skyddskaraktär och som bärs eller hålls av en person vid utförandet av en särskild uppgift, och

c) utbytbara komponenter i personliga skyddsutrustningar som är väsentliga för en tillfredsställande funktion och som uteslutande används för sådan utrustning.

3. Varje system som släpps ut på marknaden i samband med en personlig skyddsutrustning för att koppla denna till en annan extern kompletterande anordning skall anses ingå i utrustningen, även om systemet inte är avsett att bäras eller hållas permanent av användaren under hela den period han exponeras för en risk.

…"

9. I artikel 3 i direktiv 89/686 föreskrivs att den personliga skyddsutrustning som avses i artikel 1 ska uppfylla de grundläggande hälso- och säkerhetskrav som fastställts i bilaga 2.

10. Enligt artikel 4.1 i direktiv 89/686 får medlemsstaterna inte begränsa, hindra eller förbjuda utsläppande på marknaden av personliga skyddsutrustningar eller komponenter till dem om de uppfyller bestämmelserna i detta direktiv och om de bär CE-märkning, vilket anger att de överensstämmer med alla bestämmelser i detta direktiv, inbegripet certifieringsförfarandena i kapitel II.

C — Beslut 93/465

11. Artikel 1 i rådets beslut 93/465/EEG av den 22 juli 1993 om moduler för olika stadier i förfaranden vid bedömning av överensstämmelse samt regler för anbringande och användning av CE-märkning om överensstämmelse, avsedda att användas i tekniska harmoniseringsdirektiv [5] har följande lydelse:

”1. Förfaranden vid bedömning av överensstämmelse i tekniska harmoniseringsdirektiv om saluföring av industriprodukter skall väljas bland de moduler som finns upptagna i bilagan samt i enlighet med kriterierna i detta beslut och i de allmänna riktlinjerna i bilagan.

…

2. I detta beslut fastställs de regler för anbringande av CE-märkning om överensstämmelse som ingår i gemenskapslagstiftning om konstruktion, tillverkning, utsläppande på marknaden, tagande i bruk eller användning av industriprodukter.

…”

III — EN 795

12. EN 795 antogs den 29 mars 1996 av den europeiska standardiseringsorganisationen CEN och offentliggjordes av kommissionen den 12 februari 2000 inom ramen för

5 — EGT L 220, s. 23; svensk specialutgåva, område 13, volym 24, s. 218.

genomförandet av direktiv 89/686 som harmoniserad standard enligt detta direktiv[6].

13. EN 795 har följande lydelse:

”1. Ämne och tillämpningsområde

I denna standard fastställs krav, prövningsmetoder, bruksanvisningar och märkning för förankringsanordningar som är avsedda uteslutande för personligt fallskydd.

Denna standard är inte avsedd för säkerhetshakar som är utformade i enlighet med EN 517, landgångar i enlighet med EN 516 eller fasta förankringspunkter som utgör en del av den ursprungliga konstruktionen.

…

3. Definitioner

Vid tillämpningen av denna standard gäller följande definitioner:

3.1 Förankringsanordning: beståndsdel eller ett antal beståndsdelar eller komponenter som utgör en förankringspunkt eller förankringspunkter.

3.2 Beståndsdel: en del av en komponent eller ett subsystem. Rep, vävda remmar, fastsättningselement, krampor och fästlinor utgör exempel på beståndsdelar.

…

3.4 Förankringspunkt: en beståndsdel som personlig skyddsutrustning kan fästas vid sedan en förankringsanordning har monterats.

3.5 Byggnadsförankring: en beståndsdel eller beståndsdelar som är varaktigt infogade i en byggnad och som en förankringsanordning eller personlig skyddsutrustning kan fästas vid.

…

6 — Kommissionens meddelande av den 12 februari 2000 inom ramen för genomförandet av rådets direktiv 89/686/EEG av den 21 december 1989 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om personlig skyddsutrustning, ändrat genom direktiv 93/68/EEG, 93/95/EEG och 96/58/EG (EGT C 40, s. 5). Detta offentliggörande gjordes dock med det uttryckliga förbehållet att det inte gällde klass A (”structural anchors”), C (”anchor devices employing horizontal flexible lines”) eller D (”anchor devices employing horizontal rigid anchor rails”). Se punkt 121 i detta förslag till avgörande.

3.13 Klasser	4.3 Särskilda krav avseende förankringsanordningar
3.13.1 Klass A	4.3.1 Klass A
3.13.1.1 Klass A1	
Klass A1 omfattar byggnadsförankringar som är utformade för att fästa lodräta och vågräta sidor och ytor i vinkel. Exempelvis väggar, pelare, dörr- och fönsterkarmar (se figur 1).	4.3.1.1 Klass A1 – Typkontroll av förankringsanordningar som ska fästas vid lodräta och vågräta sidor och ytor i vinkel
…	En statisk provning måste genomföras i enlighet med beskrivningen i punkt 5.2.1. och den kraft som anbringas ska därvid uppgå till 10 kN i den riktning som kraften kan komma att anbringas vid användning. Denna kraft ska behållas i tre minuter. Förankringsanordningen måste hålla för kraften.
3.13.1.2 Klass A2	
Klass A2 omfattar byggnadsförankringar som är avsedda att fästas vid lutande tak (se figur 2).	En statisk provning måste genomföras i enlighet med beskrivningen i punkt 5.3.2. Den fallande massan måste bromsas upp.
…	…

5.2 Provningsförfaranden avseende statisk styrka

Montera förankringsanordningen i enlighet med monteringsanvisningarna och på det sätt som är avsett …

Montera provningsapparaten för statisk styrka enligt punkt 4.1.1. så att provningskraften anbringas i den riktning eller de riktningar som kraften anbringas vid användning och utsätt förankringspunkten för den statiska provningskraft som anges i punkt 4.3.1.1. Konstatera att förankringsanordningen håller för kraften.

…”

5.2.1 Klass A1 – förankringsanordningar

IV — Bakgrund och begäran om förhandsavgörande

14. Målet vid den nationella domstolen gäller en tvist mellan två tillverkare av förankringsanordningar för fallskydd vid arbeten på platta tak. Tvisten gäller i huvudsak om den andra tillverkarens förankringsanordning är säker och om de aktuella förankringsanordningarna får eller måste bära CE-märkning.

15. Den första klaganden i målet vid den nationella domstolen, Latchways plc, tillverkar förankringsanordningen Mansafe Constant Force Post. Den andra klaganden i målet vid den nationella domstolen, EuroSafe Solutions BV, är den nederländska distributören av denna förankringsanordning. Den första motparten i målet vid den nationella domstolen, Kedge Safety Systems BV, tillverkar förankringsanordningen Kedge Safety, som säljs av den andra motparten i målet vid den nationella domstolen, Consolidated Nederland BV.

16. Huvudkomponenten i dessa förankringsanordningar är en byggnadsförankring som måste infogas i ett tak. Till denna byggnadsförankring kan det fästas en säkerhetslina som i sin tur är fäst vid en sele som takarbetaren bär.

17. Tekniskt sett kännetecknas förankringsanordningen Mansafe Constant Force Post av att byggnadsförankringen skruvas fast i taket. Byggnadsförankringen i Kedge Safety fästs däremot med en rosett med bituminös takbeklädnad. Detta innebär att såväl Mansafe Constant Force Post som Kedge Safety är att betrakta som förankringsanordningar i klass A1 enligt EN 795.

18. År 2004 genomförde ett tyskt provnings- och certifieringsorgan en provning av Kedge Safety på uppdrag av motparterna i målet vid den nationella domstolen som förankringsanordning i klass A1 enligt EN 795:1996 avsnitt 5.2.1 och 5.3.2. Med anledning av denna provning utfärdades den 6 oktober 2004 ett intyg och en provningsrapport där det fastställs att Kedge Safety uppfyller denna standard på de undersökta punkterna.

19. År 2005 lät klagandena i målet vid den nationella domstolen ett annat provningsorgan genomföra två provningar av Kedge Safety. Detta provningsorgan drog slutsatsen att Kedge Safety inte uppvisar tillräcklig styrka under vissa klimatologiska förhållanden och därmed inte uppfyller EN 795 under dessa förhållanden.

20. Med hänvisning till dessa provningsresultat uppmanade klagandena i målet vid den nationella domstolen motparterna i målet vid den nationella domstolen att upphöra att saluföra Kedge Safety med hänsyn till den bristande säkerheten och att återkalla de förankringsanordningar som redan hade sålts av denna typ. Motparterna i målet vid den nationella domstolen vägrade att göra detta.

21. Mot bakgrund av denna tvist rörande Kedge Safetys säkerhet yrkar klagandena i målet vid den nationella domstolen bland annat att det ska fastställas att Kedge Safety endast får saluföras med CE-märkning. För det andra yrkar klagandena i målet vid den nationella domstolen bland annat att det ska fastställas att motparterna i målet vid den nationella domstolen ska upphöra med att påstå att Kedge Safety uppfyller EN 795.

22. Motparterna i målet vid den nationella domstolen har ingett genkäromål och yrkar bland annat att det ska fastställas att klagandena i målet vid den nationella domstolen felaktigt har försett Mansafe Constant Force Post med en CE-märkning.

23. I samband med detta frågar sig den hänskjutande domstolen om dessa förankringsanordningar kan omfattas av direktiv 89/106 och/eller av direktiv 89/686. Den hänskjutande domstolen måste också avgöra om och under vilka förutsättningar som sådana förankringsanordningar får eller måste bära CE-märkning.

24. Den hänskjutande domstolen är tveksam till hur de relevanta bestämmelserna i direktiven 89/106 och 89/686 ska tolkas och har därför beslutat hänskjuta följande frågor till domstolen med begäran om förhandsavgörande:

”1. Omfattas förankringsanordningar i klass A1 som avses i EN 795 (som är avsedda att vara permanent installerade) endast av direktiv 89/106?

2. Om fråga 1 besvaras nekande, omfattas dessa förankringsanordningar – eventuellt som en del av den personliga skyddsutrustningen – av direktiv 89/686?

3. Om frågorna 1 och 2 besvaras nekande, ska det med beaktande av bilaga 2 till direktiv 89/686/EEG och särskilt artikel 3.1.2.2 i denna, bedömas om personlig skyddsutrustning som omfattas av detta direktiv i sig uppfyller de grundläggande kraven i detta direktiv eller ska härvid även beaktas huruvida den förankringsanordning som används för att förankra den ifrågavarande skyddsutrustningen är säker under förutsägbara användningsförhållanden, såsom avses i ovannämnda bilaga 2?

4. Är det enligt gemenskapsrätten och särskilt enligt beslut 93/465[7] tillåtet att frivilligt anbringa CE-märkning på sådana förankringsanordningar som avses i fråga 1 som bevis för att dessa uppfyller kraven i direktiven 89/686 och 89/106?

5. Om fråga 4 helt eller delvis besvaras jakande, i enlighet med vilket förfarande eller vilka förfaranden ska det avgöras om kraven i direktiven 89/686 och 89/106 är uppfyllda?

6. Ska, med avseende på de förankringsanordningar som avses i fråga 1, standard EN 795 anses utgöra gemenskapsrätt som kan tolkas av EU-domstolen?

7. Om fråga 6 besvaras jakande, ska EN 795 tolkas så, att de förankringsanordningar som avses i fråga 1 ska provas (av en Notified Body) under förutsägbara användningsförhållanden (såsom utomhustemperatur, klimatpåverkan och att förankringsanordningen i sig eller de material som används för att fästa denna respektive takkonstruktionen åldras)?

8. Om fråga 7 besvaras jakande, ska provningen genomföras med iakttagande av begränsningarna för användningen (som anges i bruksanvisningen)?”

V — Förfarandet vid domstolen

25. Begäran om förhandsavgörande av den 23 april 2008 inkom till domstolens kansli den 29 april 2008. I det skriftliga förfarandet har klagandena i målet vid den nationella

7 — I begäran om förhandsavgörande anges felaktigt direktiv 93/465/EEG.

domstolen, motparterna i målet vid den nationella domstolen, Konungariket Nederländernas och Konungariket Belgiens regeringar samt kommissionen inkommit med skriftliga yttranden. Vid förhandlingen den 25 februari 2010 deltog företrädare för klagandena och motparterna i målet vid den nationella domstolen samt kommissionen.

VI — Parternas yrkanden

A — *Den första tolkningsfrågan*

26. Den första tolkningsfrågan, dvs. om förankringsanordningar i klass A1 som avses i EN 795 endast omfattas av direktiv 89/106, besvaras jakande av motparterna i målet vid den nationella domstolen. Klagandena i målet vid den nationella domstolen, kommissionen samt de nederländska och belgiska regeringarna besvarar frågan nekande.

27. Motparterna i målet vid den nationella domstolen hänvisar till definitionen i artikel 1.2 i direktiv 89/106, där det fastställs att med byggprodukt avses varje produkt som tillverkats för att infogas varaktigt i byggnadsverk, såväl i byggnader som i andra anläggningar. Eftersom de ifrågavarande förankringsanordningarna är avsedda att varaktigt infogas i ett tak, ska de klassificeras som byggprodukter som omfattas av direktiv 89/106 enligt artikel 1.1. Motparterna i målet vid den nationella domstolen finner stöd för denna uppfattning, eftersom kommissionens generaldirektorat för näringsliv redan 2007 började undersöka om det ska meddelas ett europeiskt tekniskt godkännande enligt artikel 8 och följande artiklar i direktiv 89/106 för Kedge Safety [8].

28. Klagandena i målet vid den nationella domstolen anser däremot att dessa förankringsanordningar inte har tillverkats för att varaktigt infogas i ett byggnadsverk i den mening som avses i direktiv 89/106. Enligt dem är direktiv 89/106 endast tillämpligt på produkter som är nödvändiga för att uppföra ett byggnadsverk, som väggar, tak, installationer för uppvärmning osv. De ifrågavarande förankringsanordningarna ska däremot klassificeras som tillbehör till byggnader, vilka kan infogas och därefter avmonteras efter uppförandet av ett byggnadsverk utan att detta påverkar det väsentliga innehållet i byggnadsverket.

8 — I detta sammanhang har motparterna i målet vid den nationella domstolen bifogat en skrivelse av den 15 mars 2007 från kommissionens generaldirektorat för näringsliv som bilaga 12 till sitt skriftliga yttrande av den 11 augusti 2008. Denna skrivelse utgör i huvudsak en bekräftelse från kommissionen om att Kedge Safety har godkänts för provningsförfarandet med avseende på att meddela ett europeiskt tekniskt godkännande enligt artikel 9.2 i direktiv 89/106.

29. Kommissionen understryker att det i direktiv 89/106 inte fastställs några väsentliga krav på byggprodukter i sig, utan detta direktiv gäller i första hand byggnadsverks säkerhet. Eftersom de ifrågavarande förankringsanordningarna inte har något samband med de väsentliga kraven på byggnadsverk – som fastställs i bilaga 1 till direktivet – omfattas de principiellt inte av direktiv 89/106.

Enligt den nederländska regeringen bidrar de ifrågavarande förankringsanordningarna inte till detta.

B — *Den andra tolkningsfrågan*

30. Under förhandlingen behandlade kommissionen motsättningen mellan denna ståndpunkt och agerandet av kommissionens generaldirektorat för näringsliv, som redan 2007 började undersöka om det ska meddelas ett europeiskt tekniskt godkännande enligt artikel 8 och följande artiklar i direktiv 89/106 för Kedge Safety. I samband med detta påpekade kommissionen i huvudsak att kommissionens ansvariga avdelningar nu hade enats om en gemensam ståndpunkt, nämligen att förankringsanordningar i klass A1 som avses i EN 795 inte omfattas av direktiv 89/106. Att kommissionens generaldirektorat för näringsliv hade godkänt Kedge Safety för provningsförfarandet med avseende på att meddela ett europeiskt tekniskt godkännande enligt artikel 9.2 i direktiv 89/106 var därför att betrakta som ett misstag.

32. Den andra tolkningsfrågan, dvs. om förankringsanordningar i klass A1 som avses i EN 795 kan omfattas av direktiv 89/686, besvaras jakande av klagandena i målet vid den nationella domstolen och den belgiska regeringen. Motparterna i målet vid den nationella domstolen, den nederländska regeringen och kommissionen besvarar frågan nekande.

33. Klagandena i målet vid den nationella domstolen anser i huvudsak att de ifrågavarande förankringsanordningarna ska klassificeras som fastsättningssystem enligt artikel 1.3 i direktiv 89/686 och följaktligen omfattas av detta direktiv. Med dessa förankringsanordningar kan framför allt en säkerhetslina – som ska klassificeras som personlig skyddsutrustning – infogas i ett byggnadsverk.

31. Med hänvisning till de väsentliga krav som ställs på byggnadsverk enligt bilaga 1 till direktiv 89/106 argumenterar den nederländska regeringen att endast produkter som bidrar till byggnadernas funktionsduglighet med hänsyn till dessa krav ska klassificeras som byggprodukter enligt direktiv 89/106.

34. Även den belgiska regeringen anser att förankringsanordningar i klass A1 ska

klassificeras som personlig skyddsutrustning som omfattas av direktiv 89/686. Regeringen understryker framför allt att enligt artikel 2.1 i rådets direktiv 89/656/EEG av den 30 november 1989 om minimikrav för säkerhet och hälsa vid arbetstagares användning av personlig skyddsutrustning på arbetsplatsen [9] ska varje tillbehör till personlig skyddsutrustning anses utgöra personlig skyddsutrustning enligt detta direktiv. Eftersom förankringsanordningarna i klass A1 ska ses som tillbehör till personlig skyddsutrustning, ska dessa anordningar analogt också klassificeras som personlig skyddsutrustning inom ramen för direktiv 89/686.

35. Kommissionen anser däremot att förankringsanordningar i klass A1 inte omfattas av direktiv 89/686. När det gäller de ifrågavarande anordningarna för fallskydd måste man skilja mellan selen, säkerhetslinan och byggnadsförankringen. Här gäller selen som personlig skyddsutrustning enligt artikel 1.2 i direktiv 89/686, medan säkerhetslinan ska klassificeras som fastsättningssystem enligt artikel 1.3 i detta direktiv. Dessa båda element skulle följaktligen omfattas av direktiv 89/686. Byggnadsförankringen ska däremot klassificeras som en extern kompletterande anordning enligt artikel 1.3 i direktiv 89/686 och omfattas följaktligen inte av direktiv 89/686. Motparterna i målet vid den nationella domstolen och den nederländska regeringen har framfört liknande synpunkter.

C — *Den tredje tolkningsfrågan*

36. Den hänskjutande domstolen har ställt sin tredje tolkningsfråga för det fall att förankringsanordningar i klass A1 som avses i EN 795 inte skulle omfattas av direktiven 89/106 och 89/686. I detta sammanhang skulle den hänskjutande domstolen framför allt vilja få klarhet i om en provning avseende personlig skyddsutrustning som omfattas av direktiv 89/686, som ska infogas med en förankringsanordning i klass A1 och som uppfyller de säkerhetskrav som anges i direktiv 89/686 även måste inkludera frågan om denna förankringsanordning är säker under förutsägbara användningsförhållanden, såsom avses i bilaga 2 till direktiv 89/686.

37. Klagandena i målet vid den nationella domstolen besvarar denna tredje tolkningsfråga jakande. Motparterna i målet vid den nationella domstolen, den nederländska regeringen och kommissionen besvarar frågan nekande.

38. Klagandena i målet vid den nationella domstolen hävdar att förankringspunkter i den mening som avses i punkt 3.1.2.2 i

9 — EGT L 393, s. 18; svensk specialutgåva, område 5, volym 4, s. 187.

bilaga 2 till direktiv 89/686 endast är säkra om de uppfyller kraven i EN 795.

39. Enligt kommissionen är det uppenbart att säkerheten för personlig skyddsutrustning som är avsedd att förebygga fall från höjd eller effekterna av ett fall också är beroende av att den förankringspunkt som selen fästs vid med hjälp av fastsättningssystemet är säker. Men enligt direktiv 89/686 gäller de grundläggande säkerhetskraven endast för personlig skyddsutrustning, däremot inte för förankringsanordningar som inte omfattas av detta direktiv. Den nederländska regeringen och motparterna i målet vid den nationella domstolen har framfört liknande synpunkter.

D — *Den fjärde tolkningsfrågan*

40. Med den fjärde tolkningsfrågan skulle den hänskjutande domstolen vilja få klarhet i om det är tillåtet att frivilligt anbringa CE-märkning på en förankringsanordning i klass A1 som avses i EN 795 som bevis för att denna anordning uppfyller kraven i direktiv 89/686 och/eller 89/106.

41. Denna fjärde tolkningsfråga besvaras nekande av motparterna i målet vid den nationella domstolen, den nederländska regeringen, den belgiska regeringen och kommissionen.

42. Enligt kommissionen är det inte möjligt att frivilligt använda CE-märkningen, vare sig enligt direktiven 89/106 och 89/686 eller enligt beslut 93/465. Eftersom de ifrågavarande förankringsanordningarna inte omfattas av direktiven 89/106 och 89/686, får de inte bära CE-märkning som bevis för att de uppfyller kraven i dessa direktiv.

43. Motparterna i målet vid den nationella domstolen utgår också från principen att det är uteslutet med en frivillig användning av CE-märkningen. Men eftersom de ifrågavarande förankringsanordningarna omfattas av det omtvistade tillämpningsområdet för direktiv 89/106, är det möjligt med en CE-märkning i samband med tillämpningen av detta direktiv om den avser ett europeiskt tekniskt godkännande som meddelas enligt kapitel III i detta direktiv.

E — *Den femte tolkningsfrågan*

44. Den hänskjutande domstolen har ställt sin femte tolkningsfråga för det fall att det är tillåtet att frivilligt anbringa CE-märkning på en förankringsanordning i klass A1 som avses i EN 795 som bevis för att denna anordning uppfyller kraven i direktiv 89/686 och/eller 89/106. I detta sammanhang önskar den hänskjutande domstolen framför allt veta i enlighet med vilket förfarande eller vilka

förfaranden det ska avgöras om kraven i direktiv 89/686 och/eller 89/106 är uppfyllda.

45. Mot bakgrund av de uppgifter som parterna har lämnat som svar på den fjärde tolkningsfrågan besvaras den femte tolkningsfrågan endast av motparterna i målet vid den nationella domstolen. I samband med detta upprepar de i huvudsak sin ståndpunkt att de ifrågavarande förankringsanordningarna enligt direktiv 89/106 får bära en CE-märkning om den avser ett europeiskt tekniskt godkännande som meddelas enligt kapitel III i detta direktiv.

F — *Den sjätte tolkningsfrågan*

46. Med sin sjätte tolkningsfråga skulle den hänskjutande domstolen vilja få klarhet i om EN 795 ska anses utgöra gemenskapsrätt som kan tolkas av EU-domstolen, med avseende på de förankringsanordningar i klass A1 som avses där.

47. Klagandena i målet vid den nationella domstolen och den belgiska regeringen besvarar frågan jakande. Motparterna i målet vid den nationella domstolen, den nederländska regeringen och kommissionen besvarar frågan nekande.

48. Klagandena i målet vid den nationella domstolen hävdar att EN 795 har utarbetats på grundval av ett mandat från kommissionen och följaktligen är att betrakta som kommissionens rättsakt enligt artikel 234 EG, vilken kan prövas av domstolen.

49. Den belgiska regeringen framhåller att harmoniserade standarder har utarbetats av privaträttsliga institutioner på uppdrag av kommissionen. Enligt artikel 5.4 i direktiv 89/686 är det dessutom kommissionen som ska offentliggöra beteckningarna på de harmoniserade standarderna i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Eftersom direktivet innehåller en sådan hänvisning till de harmoniserade standarderna ska de klassificeras som en del av gemenskapsrätten.

50. Enligt motparterna i målet vid den nationella domstolen omfattar EN 795 ingen harmoniserad standard för de ifrågavarande förankringsanordningarna. När det gäller dessa anordningar kan EN 795 följaktligen inte klassificeras som gemenskapsrätt.

51. Även den nederländska regeringen anser det vara uteslutet att klassificera EN 795 som gemenskapsrätt i fråga om förankringsanordningar i klass A1 redan av det skälet att denna standard inte alls gäller som harmoniserad standard för sådana förankringsanordningar.

52. Kommissionen understryker framför allt att EN 795 offentliggjordes som harmoniserad

standard i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* med en hänvisning till att detta offentliggörande inte gällde klass A, C och D samt att man följaktligen inte kunde utgå från att denna utrustning uppfyllde kraven i direktiv 89/686 [10]. När det gäller de förankringsanordningar i klass A1 som anges i EN 795 ska denna standard därför klassificeras som en frivillig teknisk specifikation som inte har något särskilt samband med de gemenskapsrättsliga bestämmelserna. För det andra påpekar kommissionen att domstolen enligt artikel 234 EG ska vara behörig att meddela förhandsavgöranden om giltigheten och tolkningen av rättsakter som beslutas av gemenskapens institutioner och ECB. Eftersom en europeisk standard inte kan klassificeras som rättsakt som beslutas av en gemenskapsinstitution enligt denna bestämmelse, ansvarar inte domstolen för hur sådana standarder ska tolkas.

G — *Den sjunde och åttonde tolkningsfrågan*

53. För det fall att domstolen förklarar sig vara behörig att tolka EN 795 i fråga om förankringsanordningar i klass A1 som avses i denna standard har den hänskjutande domstolen ställt den sjunde och åttonde tolkningsfrågan för att få klarhet i på vilket sätt som de provningsförfaranden för statisk och dynamisk styrka som föreskrivs i denna standard ska genomföras för dessa förankringsanordningar. I samband med detta önskar den hänskjutande domstolen särskilt få klarhet i om dessa provningar måste genomföras under förutsägbara användningsförhållanden (den sjunde tolkningsfrågan) och med iakttagande av de begränsningar för användningen som tillverkaren har angett (den åttonde tolkningsfrågan).

54. Motparterna i målet vid den nationella domstolen, den nederländska regeringen och kommissionen anser att den sjunde och åttonde tolkningsfrågan saknar föremål, med hänsyn till deras föreslagna svar på den sjätte tolkningsfrågan. Om domstolen ändå skulle besvara dessa frågor, anför motparterna i målet vid den nationella domstolen i andra hand att den sjunde frågan skulle besvaras nekande och den åttonde frågan besvaras jakande.

55. Klagandena i målet vid den nationella domstolen och den belgiska regeringen besvarar såväl den sjunde som den åttonde tolkningsfrågan jakande. Klagandena i målet vid den nationella domstolen påpekar emellertid att det endast skulle vara möjligt att genomföra en provning med iakttagande av begränsningarna för användningen om detta godtogs av det anmälda provningsorganet.

10 — Kommissionens meddelande av den 12 februari 2000 (ovan fotnot 6).

VII — Rättslig bedömning

A — *Allmänt*

56. Direktiven 89/106 och 89/686 har till syfte att harmonisera tekniska föreskrifter och standarder för byggprodukter respektive personlig skyddsutrustning. De hör till de så kallade direktiven enligt den nya metoden, varigenom det införs en ny harmoniseringsmetod för tekniska föreskrifter och standarder i fråga om den europeiska produktlagstiftningen [11].

57. Syftet med denna nya metod för harmonisering av tekniska föreskrifter var för det första att fastställa enhetliga tekniska föreskrifter och standarder för produkter genom en fullständig harmonisering i syfte att därigenom säkerställa fri rörlighet för varor i fråga om dessa produkter. För det andra ville man undvika att harmoniseringsåtgärderna ständigt måste anpassas till den tekniska utvecklingen eller att utsläppandet av innovativa tekniska lösningar på marknaden förhindrades.

11 — Det politiska beslutet att tillämpa denna nya harmoniseringsmetod för teknisk harmonisering fattade rådet med sin resolution av den 7 maj 1985 om en ny metod för teknisk harmonisering och standardisering (EGT C 136, s. 1).

58. I syfte att förena dessa båda huvudsyften baseras den nya metoden för harmonisering av tekniska föreskrifter på följande grundprinciper:

1. Gemenskapslagstiftaren fastställer de grundläggande krav som måste uppfyllas av de produkter som omfattas av direktiven.

2. Kommissionen ger privata standardiseringsorgan i uppdrag att utarbeta tekniska specifikationer som konkretiserar direktivens allmänna krav.

3. Kommissionen offentliggör de tekniska specifikationer som har utarbetats av dessa standardiseringsorgan som harmoniserade standarder i *Europeiska unionens officiella tidning*.

4. Det är frivilligt för tillverkaren att iaktta och tillämpa de harmoniserade standarderna. De har ingen tvingande karaktär.

5. Det föreligger en motbevisbar presumtion att produkter som överensstämmer med de harmoniserade standarderna även uppfyller de grundläggande kraven i motsvarande direktiv.

59. De grundläggande produktkrav som fastställs i direktiven enligt den nya metoden gäller i regel säkerhet, hälso-, miljö- eller konsumentskydd. I direktiv 89/686 anges dessa produktkrav i bilaga 2.

60. Direktiv 89/106 avviker från ”den nya metoden” eftersom det inte innehåller några direkta krav på byggprodukter. I bilaga 1 fastställs i stället de väsentliga krav som är tillämpliga på byggnadsverk [12]. Dessa väsentliga krav påverkar byggprodukterna genom att det enligt dessa ska innebära att byggnadsverk som dessa byggprodukter infogas i uppfyller de väsentliga krav som anges i bilaga 1 till direktiv 89/106.

61. De privata standardiseringsorgan som kan få i uppdrag att utarbeta tekniska specifikationer är Europeiska standardiseringskommittén (CEN [13]), Europeiska kommittén för elektroteknisk standardisering (CENELEC [14]) och Europeiska institutet för telekommunikationsstandarder (ETSI [15]).

62. I direktiven enligt den nya metoden föreskrivs i regel också en CE-märkning. Denna märkning utgör en bekräftelse på att den märkta produkten uppfyller kraven i alla direktiv enligt den nya metoden som gäller för produkten [16]. Om en produkt omfattas av direktiv 89/106 utgör CE-märkningen en bekräftelse på att denna produkt innebär att byggnadsverk som dessa byggprodukter infogas i uppfyller de väsentliga krav som anges i detta direktiv [17].

63. I de flesta direktiv enligt den nya metoden fastställs också att tillverkaren är skyldig att avge en EG-försäkran om överensstämmelse, om produkten släpps ut på marknaden. Denna försäkran rör sig i huvudsak om ett följedokument som utgör en bekräftelse gentemot marknadskontrollmyndigheterna att produkten uppfyller de väsentliga kraven i de tillämpliga direktiven. Det exakta innehållet i denna försäkran fastställs i respektive direktiv.

B — *Den första tolkningsfrågan*

64. Den hänskjutande domstolen har ställt sin första tolkningsfråga för att få klarhet i om förankringsanordningar för fallskydd vid

12 — Artikel 3.1 i direktiv 89/106.

13 — Förkortning för Comité Européen de Normalisation.

14 — Förkortning för Comité Européen de Normalisation Electrotechnique.

15 — Förkortning för European Telecommunications Standards Institute.

16 — Se punkt I.B a i bilagan till beslut 93/465.

17 — Enligt artikel 4.2 i direktiv 89/106 består CE-märkningens betydelse i att det utgör ett intyg om överensstämmelsen om de tekniska specifikationerna. Se Langner, D., i Dauses, M., *Handbuch des EU-Wirtschaftsrechts*, C. VI. Technische Vorschriften und Normen, punkt 72 (supplement 24, 2009).

arbeten på platta tak i klass A1 som avses i EN 795 endast omfattas av direktiv 89/106.

65. Denna fråga består av två delfrågor. Den hänskjutande domstolen frågar för det första om förankringsanordningar i klass A1 som avses i EN 795 omfattas av direktiv 89/106. Om den första delfrågan skulle besvaras jakande önskar den hänskjutande domstolen dessutom få klarhet i om detta innebär att dessa förankringsanordningar med nödvändighet undantas från tillämpningsområdet för andra direktiv enligt den nya metoden.

66. Den andra delfrågan, om tillämpningen av direktiv 89/106 principiellt sett utesluter tillämpning av andra direktiv som rör produktsäkerhet, kan utan vidare besvaras nekande. Den övergripande metod som gemenskapslagstiftaren har inrättat för harmonisering av tekniska föreskrifter och standarder i fråga om den europeiska produktlagstiftningen bygger nämligen just på antagandet att en produkt kan omfattas av flera direktiv enligt den nya metoden på en och samma gång och att dessa direktiv behandlar olika aspekter av samma produkt [18].

67. Den första delfrågan, dvs. om förankringsanordningar i klass A1 som avses i EN 795 omfattas av direktiv 89/106, ska besvaras med iakttagande av den särskilda regleringsmetoden och systematiken i direktiv 89/106.

68. Enligt artikel 1 omfattar direktiv 89/106 produkter som är avsedda att varaktigt infogas i byggnadsverk, såväl i byggnader som i andra anläggningar, och som berörs av de väsentliga kraven på byggnadsverk. Dessa väsentliga krav fastställs i bilaga 1 till direktivet och avser 1) byggnadsverks bärförmåga, stadga och beständighet, 2) brandskydd, 3) hygien, hälsa och miljö, 4) säkerhet vid användning, 5) bullerskydd samt 6) energihushållning och värmeisolering.

18 — Se artikel 2.2 a i direktiv 89/106, där CE-märkningens betydelse regleras för det fall att produkter omfattas av andra direktiv som behandlar andra aspekter. Om två direktiv enligt den nya metoden behandlar samma aspekter av en och samma produkt är det emellertid fullt möjligt att tillämpningen av ett direktiv leder till att ett annat direktiv inte kan tillämpas. En sådan bestämmelse finns t.ex. i artikel 1.4 i direktiv 89/686. Se punkt 94 i detta förslag till avgörande.

69. Tillämpningsmetoden för direktiv 89/106 kännetecknas därmed av att tillämpningsområdet definieras utifrån funktion. Enligt artikel 1 omfattar tillämpningsområdet nämligen produkter som är avsedda att varaktigt infogas i ett byggnadsverk och som är användbara eller nödvändiga för att uppfylla ett eller flera av de väsentliga krav som ställs på dessa byggnadsverk enligt bilaga 1.

70. För att besvara frågan om de ifrågavarande förankringsanordningarna för fallskydd omfattas av direktiv 89/106 måste det därför klargöras om dessa anordningar i regel varaktigt infogas i dessa byggnadsverk och om de, sett till sin funktion, bidrar till att uppfylla de krav som fastställs i bilaga 1.

71. För att fastställa om de ifrågavarande anordningarna har tillverkats för att varaktigt infogas i ett byggnadsverk krävs det att det görs en bedömning, vilken ankommer på den hänskjutande domstolen.

72. Inom ramen för detta ska den hänskjutande domstolen framför allt undersöka om borttagande eller utbyte av ifrågavarande förankringsanordningar i klass A1 som avses i EN 795 är processer som kräver byggarbeten [19]. Om en normal installation av dessa förankringsanordningar innebär att de är infogade i byggnadsverket på ett sådant sätt att det krävs byggarbeten för att avlägsna dem, kan man utgå från att de har tillverkats för att varaktigt infogas i ett byggnadsverk.

73. Även om det tillkommer den hänskjutande domstolen att fastställa om det krävs byggarbeten för att avlägsna eller byta ut förankringsanordningar i klass A1 som avses i EN 795, innehåller definitionen av dessa förankringsanordningar i standarden EN 795 tydliga indikationer på att detta normalt bör vara fallet. Av denna standard framgår det nämligen att en förankringsanordning i klass A1 innehåller ”byggnadsförankringar” som är utformade för att fästa lodräta och vågräta sidor och ytor i vinkel [20]. ”Byggnadsförankring” är enligt denna standard en beståndsdel eller beståndsdelar som är varaktigt infogade i en byggnad och som en förankringsanordning eller personlig skyddsutrustning kan fästas vid [21]. Eftersom dessa byggnadsförankringar är av sådan karaktär

19 — Se punkt 1.3.2 i tillämpningsdokument nr 4, ”Säkerhet vid användning”, som offentliggjordes tillsammans med kommissionens meddelande om tillämpningsdokumenten till rådets direktiv 89/106/EEG (EGT L 40, s. 106). Här klargörs framför allt att varaktigt infogande av en produkt innebär att byggnadsverkets prestanda sänks om en sådan produkt avlägsnas och att borttagande eller utbyte är processer som kräver byggarbeten. Hänvisningen till byggnadsverkets sänkta prestanda om produkten avlägsnas har emellertid ingen större betydelse i detta sammanhang, eftersom denna omständighet inte gäller det varaktiga infogandet av en produkt i byggnadsverket i sig, utan snarare dess funktionella lämplighet för att uppfylla de krav som ställs på byggnadsverk enligt bilaga 1 till direktiv 89/106.

20 — Punkt 3.13.1.1 i EN 795.

21 — Punkt 3.5 i EN 795.

att det normalt krävs byggarbeten för avmonteringen, bör förankringsanordningar som är sammansatta av sådana delar normalt klassificeras som anordningar i den mening som avses i artikel 1 i direktiv 89/106, vilka har tillverkats för att varaktigt infogas i ett byggnadsverk.

74. Lydelsen i bilaga 1 ger inte mycket stöd för att besvara frågan huruvida förankringsanordningar i klass A1 som avses i EN 795 sett till sin funktion skulle bidra till att uppfylla de väsentliga krav som ställs på byggnadsverk enligt bilaga 1 till direktiv 89/106. Det framgår emellertid klart och tydligt att de krav på byggnadsverks ”säkerhet vid användning” som fastställs i punkt 4 i bilaga 1 utgör en användbar utgångspunkt för analysen av om de ifrågavarande förankringsanordningarna kan omfattas av direktiv 89/106.

75. Under rubriken ”Säkerhet vid användning” anges i punkt 4 i bilaga 1 till direktiv 89/106 att byggnadsverket ska vara projekterat och utfört på ett sådant sätt att det inte innebär oacceptabel risk för olyckor vid användning eller drift såsom halka, fall, sammanstötning, brännskador, elstötar eller skador från explosioner.

76. I detta sammanhang framgår det av handlingarna i målet att de ifrågavarande förankringsanordningarna ska erbjuda skydd för arbetstagare som måste utföra reparations- eller underhållsarbeten på taket eller på takplacerad utrustning – t.ex. på utomhusenheten till en klimatanläggning. Den fråga som uppstår i förevarande fall är alltså om de krav på byggnadsverks säkerhet vid användning som fastställs i bilaga 1 till direktiv 89/106 även omfattar säkerhet vid beträdande av tak.

77. Av lydelsen i bilaga 1 till direktiv 89/106 framgår det inte om de däri fastställda kraven på ”säkerhet vid användning” även ska omfatta arbetstagares säkerhet vid arbeten på utsidan av ett byggnadsverk.

78. Av tillämpningsdokument nr 4, ”Säkerhet vid användning”, till direktiv 89/106 [22] framgår emellertid entydigt att begreppet ”säkerhet vid användning” i den mening som avses i bilaga 1 till direktiv 89/106 ska ges en vid tolkning. Under rubriken ”Förklaring av det väsentliga kravet ’säkerhet vid användning’” klargörs under punkt 2 i detta tillämpningsdokument framför allt att säkerhet vid

22 — Tillämpningsdokument nr 4, ”Säkerhet vid användning” (ovan fotnot 19, sidan 106 och följande sidor). Enligt artikel 3.3 i direktiv 89/106 ska de väsentliga krav som anges i bilaga 1 preciseras i tillämpningsdokument, så att det nödvändiga sambandet uppnås mellan dessa väsentliga krav och de standardiseringsuppdrag, uppdrag rörande riktlinjer för europeiskt tekniskt godkännande eller godtaganden av andra tekniska specifikationer som avses i artiklarna 4 och 5. Enligt artikel 12 i direktiv 89/106 anges i detta sammanhang bland annat att tillämpningsdokumenten ska konkretisera de i artikel 3 och bilaga 1 fastställda väsentliga kraven och att detta ska ske genom att harmonisera terminologin och det tekniska underlaget och genom att ange klasser eller nivåer för varje krav när så behövs och när den vetenskapliga och tekniska kunskapen möjliggör det.

användning enligt bilaga 1 till direktiv 89/106 avser risken att människor som vistas i eller i närheten av byggnadsverk drabbas av svåra och direkta kroppsskador.

79. Även om det framgår av det övriga resonemanget i detta tillämpningsdokument att de olycksrisker som ska motverkas genom de väsentliga kraven på byggnadsverks säkerhet vid användning framför allt avser risker som uppträder inom ramen för ”normal” användning av byggnadsverk [23], innehåller uppräkningen av relevanta risker – som inte är uttömmande – även risktyper som inte har något omedelbart samband med de utsatta personernas användning av byggnadsverken och till och med kan drabba personer utanför de ifrågavarande byggnadsverken. Till de sistnämnda risktyperna hör t.ex. den risk som beskrivs under punkt 3.3.2.1, nämligen risken för skador eller dödsolyckor till följd av att ha träffats av nedfallande föremål som hör till byggnadsverket.

80. Med hänsyn till den heterogena uppräkning av risktyper och risker som ”säkerhet vid användning” avser enligt bilaga 1 i direktiv 89/106 ska detta begrepp ges en vid tolkning. Mot denna bakgrund anser jag att det även kan omfatta arbetstagares säkerhet vid arbeten på utsidan av ett byggnadsverk [24].

81. Mot bakgrund av dessa konstateranden drar jag slutsatsen att förankringsanordningar i klass A1 som avses i EN 795 på grund av sin funktion kan bidra till att uppfylla de väsentliga krav som ställs på byggnadsverk enligt bilaga 1 till direktiv 89/106.

82. Av det ovan anförda ska den första tolkningsfrågan besvaras på så sätt att förankringsanordningar i klass A1 som avses i EN 795 omfattas av direktiv 89/106 om de har tillverkats för att varaktigt infogas i ett byggnadsverk. Tillämpningen av direktiv 89/106 utesluter principiellt sett inte tillämpning av andra direktiv som rör produktsäkerhet.

C — *Den andra tolkningsfrågan*

83. Den hänskjutande domstolen har ställt sin andra tolkningsfråga för att få klarhet i om

23 — Som typiska exempel för sådana risktyper anges riskerna ”fall efter halkning”, ”fall efter snubbling och snavning” samt ”fall till följd av höjdskillnader eller plötsliga fall”, som fastställs i punkt 3.3.1.2 i tillämpningsdokument nr 4 (ovan fotnot 19).

24 — I detta sammanhang ska det också nämnas att det av offentliggörandet av titlar på och hänvisningar till harmoniserade standarder inom ramen för direktiv 89/106 framgår att sedan den 1 november 2006 är den harmoniserade standarden EN 516/2006 bland annat tillämplig på tillträdesanordningar – gångbryggor, stegplattor och enkelsteg; se kommissionens meddelande inom ramen för genomförandet av rådets direktiv 89/106/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om byggprodukter (EUT C 309, 2009, sidan 1 och följande sidor).

förankringsanordningar i klass A1 som avses i EN 795 kan omfattas av direktiv 89/686.

84. Enligt punkt 3.13.1.1 i EN 795 innehåller förankringsanordningar i klass A1 en ”byggnadsförankring” som är utformad för att fästa lodräta och vågräta sidor och ytor i vinkel. ”Byggnadsförankring” är enligt denna standard en beståndsdel eller beståndsdelar som är varaktigt infogade i en byggnad och som en förankringsanordning eller personlig skyddsutrustning kan fästas vid [25]. Byggnadsförankringar som infogas i en byggnad ska följaktligen anses ingå i förankringsanordningar i klass A1.

85. Personlig skyddsutrustning är enligt artikel 1.2 första stycket i direktiv 89/686 utrustning som är avsedd att bäras eller hållas av en person. Eftersom förankringsanordningar i klass A1 som avses i EN 795 inte är av en sådan karaktär att de är avsedda att bäras eller hållas av en person, är det principiellt uteslutet att klassificera dem som personlig skyddsutrustning enligt artikel 1.2 första stycket i direktiv 89/686.

86. Enligt min mening är det inte heller möjligt att klassificera sådana förankringsanordningar som personlig skyddsutrustning enligt artikel 1.2 andra stycket a–c på grund av villkoret att personlig skyddsutrustning är avsedd att bäras eller hållas av en person.

25 — Punkt 3.5 i EN 795.

87. Av samma skäl anser jag att det är principiellt uteslutet att klassificera förankringsanordningar i klass A1 som personlig skyddsutrustning enligt artikel 1.3 i direktiv 89/686.

88. Enligt artikel 1.3 i direktiv 89/686 ska varje system som släpps ut på marknaden i samband med en personlig skyddsutrustning för att koppla denna till en annan extern kompletterande anordning anses ingå i utrustningen, även om systemet inte är avsett att bäras eller hållas permanent av användaren under hela den period han exponeras för en risk.

89. Klagandena i målet vid den nationella domstolen anför i detta sammanhang framför allt att byggnadsförankringar som infogas i förankringsanordningar i klass A1 som avses i EN 795 ska klassificeras som fastsättningssystem enligt denna bestämmelse, med vilka den personliga skyddsutrustningen ska kopplas till ett byggnadsverk.

90. Denna argumentation är inte övertygande.

91. Med beaktande av de allmänna bestämmelserna i artikel 1.2 första stycket i direktiv 89/686 kan kategorin ”fastsättningssystem” enligt artikel 1.3 nämligen endast omfatta rörliga föremål som bärs eller hålls av användarna. Denna analys bekräftas genom lydelsen i artikel 1.3, där det fastställs att det inte

är nödvändigt att fastsättningssystemet är avsett att bäras eller hållas av användaren permanent under hela den period han exponeras för en risk. Därmed bekräftas åtminstone indirekt att även sådana fastsättningssystem normalt kan bäras eller hållas av användaren, vilket innebär att det i princip måste handla om rörliga föremål.

92. I detta sammanhang hänvisas också till punkt 3.1.2.2 i bilaga 2 till direktiv 89/686, där grundläggande krav fastställs för personlig skyddsutrustning för förhindrande av fall från höjd. Enligt denna bestämmelse ska personliga skyddsutrustningar som är avsedda att förebygga fall från höjd eller effekterna av ett fall ha en sele och en fastsättningsanordning som kan fästas till en säker förankringspunkt.

93. Eftersom förankringsanordningar i klass A1 i detta sammanhang är att bedöma som ”säkra förankringspunkter”, medan ”säkra förankringspunkter” enligt punkt 3.1.2.2 i bilaga 2 till direktiv 89/686 inte ingår i den personliga skyddsutrustningen, utgör denna bestämmelse en ytterligare bekräftelse på riktigheten i konstaterandet att förankringsanordningar i klass A1 som avses i EN 795 inte omfattas av direktiv 89/686.

94. Avslutningsvis hänvisas också till artikel 1.4 i direktiv 89/686, där det fastställs att personlig skyddsutrustning som täcks av ett annat direktiv som är avsett att uppfylla samma mål som detta direktiv i fråga om dels utsläppandet av produkter på marknaden, dels fri rörlighet för varor, dels säkerheten inte omfattas av direktiv 89/686. Som jag påpekade redan i svaret på den första tolkningsfrågan omfattas förankringsanordningar i klass A1 som avses i EN 795 av direktiv 89/106 om de har tillverkats för att varaktigt infogas i ett byggnadsverk [26]. Om den hänskjutande domstolen ansåg att det sistnämnda vore fallet för de ifrågavarande förankringsanordningarna, skulle de omfattas av direktiv 89/106. Enligt artikel 1.4 första strecksatsen skulle de därmed undantas från tillämpningsområdet för direktiv 89/686.

95. Av det ovan anförda ska den andra tolkningsfrågan besvaras på så sätt att förankringsanordningar i klass A1 som avses i EN 795 inte omfattas av direktiv 89/686.

D — *Den tredje tolkningsfrågan*

96. Den hänskjutande domstolen har ställt den tredje tolkningsfrågan för att i huvudsak få klarhet i om en förankringsanordning som i sig inte omfattas av direktiv 89/686 ändå ska omfattas av detta direktiv om den är avsedd

26 — Se punkt 82 i detta förslag till avgörande.

att fästas i en personlig skyddsutrustning som omfattas av direktiv 89/686.

97. I detta sammanhang hänvisar den hänskjutande domstolen framför allt till punkt 3.1.2.2 första stycket i bilaga 2 till direktiv 89/686, där det fastställs att personliga skyddsutrustningar som är avsedda att förebygga fall från höjd eller effekterna av ett fall ska ha en sele och en fastsättningsanordning som kan fästas till en *säker förankringspunkt*. Enligt punkt 3.1.2.2 tredje stycket ska tillverkarens instruktioner bland annat innehålla all relevant information om *vad som krävs av en säker förankringspunkt*.

98. Vid en omdömesgill bedömning gäller den tredje tolkningsfrågan följaktligen om användningen av begreppet ”säker förankringspunkt” i punkt 3.1.2.2 i bilaga 2 till direktiv 89/686 innebär att även prövningen av sådana förankringspunkters säkerhet måste ske inom ramen för direktiv 89/696.

99. Denna fråga ska besvaras nekande.

100. För det första ska det påpekas att lydelsen i punkt 3.1.2.2 i bilaga 2 till direktiv 89/686 inte innehåller några entydiga upplysningar om att de förankringspunkter som personlig skyddsutrustning kan fästas i ska omfattas av direktiv 89/686. I punkt 3.1.2.2 första stycket konstateras enbart att personliga skyddsutrustningar som är avsedda att förebygga fall från höjd eller effekterna av ett fall ska vara konstruerade på ett sådant sätt att de kan fästas till en säker förankringspunkt. Det sista stycket innehåller i detta sammanhang bestämmelser om innehållet i instruktionerna, som bland annat ska innehålla information om vad som krävs av en säker förankringspunkt.

101. Enligt min mening innehåller lydelsen i punkt 3.1.2.2 i bilaga 2 till direktiv 89/686 därmed inget som på ett övertygande sätt stöder antagandet att säkerheten för förankringspunkter avsedda att fästas i en personlig skyddsutrustning som omfattas av direktiv 89/686 nu också måste prövas inom ramen för direktiv 89/686.

102. Detta bekräftas genom en systematisk tolkning av direktiv 89/686. Det bör i detta hänseende särskilt påpekas att bilaga 2 till direktiv 89/686 endast fastställer vilka grundläggande säkerhetskrav som personlig skyddsutrustning måste uppfylla enligt artikel 3 i detta direktiv för att skydda användarnas hälsa och säkerhet. I bilaga 2 behandlas följaktligen inte frågan om vilka produkter som omfattas av direktiv 89/686, utan snarare frågan om vilka krav som måste uppfyllas av de produkter som omfattas av direktiv 89/686. I bilaga 2 behandlas därmed principiellt sett

inte det materiella tillämpningsområdet för direktiv 89/686.

103. Av det ovan anförda följer att den tredje tolkningsfrågan ska besvaras på så sätt att inom ramen för prövningen om den personliga skyddsutrustning som omfattas av direktiv 89/686 uppfyller de grundläggande kraven i detta direktiv saknar det betydelse om de förankringsanordningar som denna skyddsutrustning kan fästas med är säkra under förutsägbara användningsförhållanden.

E — *Den fjärde tolkningsfrågan*

104. Den hänskjutande domstolen har ställt den fjärde tolkningsfrågan för att få klarhet i om det är tillåtet att frivilligt anbringa CE-märkning på en förankringsanordning i klass A1 som avses i EN 795 som bevis för att denna anordning uppfyller kraven i direktiv 89/686 och/eller 89/106, om EU-domstolen skulle dra slutsatsen att sådana förankringsanordningar över huvud taget inte omfattas av dessa direktiv.

105. Inledningsvis kan det erinras om att den första tolkningsfrågan enligt min mening ska besvaras på så sätt att förankringsanordningar i klass A1 som avses i EN 795 omfattas av direktiv 89/106 om de har tillverkats för att varaktigt infogas i ett byggnadsverk [27].

106. Som svar på den fjärde tolkningsfrågan ska det framhållas att såväl en systematisk som en teleologisk tolkning av tillämpliga bestämmelser ger vid handen att en CE-märkning inte får anbringas på produkter som inte omfattas av direktiv 89/686 och 89/106 enligt dessa direktiv.

107. I detta sammanhang hänvisas för det första till beslut 93/465, som i punkt I.B i bilagan anger de huvudsakliga riktlinjerna för anbringande och användning av CE-märkning [28]. Enligt dessa riktlinjer gäller följande:

— CE-märkningen visar att tillverkarna uppfyller alla sina skyldigheter vad gäller produkten enligt de gemenskapsdirektiv

27 — Se punkt 82 i detta förslag till avgörande.

28 — Beslut 93/465 innehåller i huvudsak riktlinjer för gemenskapslagstiftaren med avseende på utarbetandet av direktiv enligt den nya metoden. De allmänna riktlinjer för anbringande och användning av CE-märkning som anges i punkt I.B i bilagan ingår följaktligen i de direktiv enligt den nya metoden som har antagits sedan detta beslut trätt i kraft. Genom rådets direktiv 93/68/EEG av den 22 juli 1993 (EGT L 220, s. 1) ändrades också de tidigare antagna direktiven enligt den nya metoden och tillnärmades beslut 93/465.

som föreskriver anbringande av märkningen (punkt I.B a).

— När industriprodukter är försedda med CE-märkning anger detta att den fysiska eller juridiska person som har anbringat märkningen eller ansvarar för dess anbringande har kontrollerat att produkten överensstämmer med alla gemenskapens tillämpliga bestämmelser om total harmonisering samt att den har genomgått relevanta förfaranden för bedömning av överensstämmelse (punkt I.B b).

— Varje industriprodukt som omfattas av de tekniska harmoniseringsdirektiv som grundar sig på principerna i den samlade policyn måste vara försedd med CE-märkning, om inte särdirektiven föreskriver annat (punkt I.B e).

— Medlemsstaterna ska i sin nationella rättsordning införa de bestämmelser som behövs för att utesluta risken för förväxling och för att förhindra missbruk av CE-märkningen (punkt I.B l).

108. Av det systematiska samspelet mellan dessa riktlinjer framgår det enligt min mening entydigt att CE-märkning endast får anbringas på produkter i de fall och i den mån de omfattas av något av direktiven enligt den nya metoden och uppfyller de villkor som fastställs där [29].

109. En teleologisk tolkning av de tillämpliga bestämmelserna leder till samma resultat.

110. CE-märkningen har till syfte att säkerställa fri rörlighet för varor i fråga om de märkta produkterna [30]. Mot denna bakgrund innehåller såväl direktiv 89/106 som direktiv 89/686 tydliga bestämmelser om att medlemsstaterna i princip inte får begränsa, hindra eller förbjuda utsläppande på marknaden av produkter som bär en CE-märkning, som omfattas av dessa direktiv och stämmer överens med dem [31].

111. Med CE-märkningen informeras de behöriga nationella myndigheterna i detta sammanhang om att den som släpper ut produkten på marknaden anser att den uppfyller kraven i de relevanta direktiven enligt den nya metoden. Sett till CE-märkningens funktion utgör den alltså i första hand en

29 — Se Wagner, G., *Das neue Produktsicherheitsgesetz: Öffentlich-rechtliche Produktverantwortung und zivilrechtliche Folgen (Teil I)*, BB 1997, s. 2489, särskilt s. 2497.

30 — Se punkt 57 i detta förslag till avgörande.

31 — Artikel 4.1 i direktiv 89/686. Artikel 4.2 jämförd med artikel 6 i direktiv 89/106.

märkning som riktar sig till de nationella myndigheterna [32].

112. Med hänsyn till denna allmänna målsättning med CE-märkningen skulle det över huvud taget inte finnas någon anledning att låta produkter som inte omfattas av direktiven enligt den nya metoden få bära en CE-märkning. När det gäller produkter som inte omfattas av direktiven enligt den nya metoden skulle anbringandet av CE-märkningen uppenbarligen inte motivera att medlemsstaterna skulle vara skyldiga att erkänna dessa produkters överensstämmelse med en fullständigt harmoniserad skyddsnivå. En CE-märkning av sådana produkter skulle i så fall också omöjligen kunna bidra till att säkerställa fri rörlighet för varor i fråga om dessa produkter.

113. Att anbringa CE-märkningen på produkter som inte omfattas av direktiven enligt den nya metoden skulle dessutom leda till stor förvirring, eftersom det i så fall inte alls skulle framgå vad det är som intygas genom CE-märkningen på den konkreta produkten. Detta skulle slutligen också skada konsumentskyddet [33].

114. Mot denna bakgrund klargörs det uttryckligen i artikel 30.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 [34], som gäller från och med den 1 januari 2010, att CE-märkningen endast ska anbringas på produkter för vilka anbringande av märkningen föreskrivs i specifik harmoniserad gemenskapslagstiftning och inte får anbringas på någon annan produkt [35].

115. Av det ovan anförda ska den fjärde tolkningsfrågan besvaras på så sätt att en

32 — Klindt, T., ”Das Recht der Produktsicherheit: ein Überblick”, *VersR*. 2004, s. 296, särskilt s. 298. Se även van Rienen, W., och Wasser, U., *EG-Recht der Gas- und Wasserversorgungstechnik*, Bonn, 1999, punkt 139, där det framhålls att CE-märkningens betydelse inskränker sig till att visa nationella marknadstillsynsmyndigheter att förfarandet för att bedöma produktens överensstämmelse med de väsentliga kraven i det tillämpliga direktivet har genomförts och att produkten därför med stöd av EG-rätten har rätt till obehindrat marknadstillträde och saluförande i samtliga medlemsstater tills detta har motbevisats. Se även Strübbe, K., *Die Neuordnung des deutschen Konformitätsbewertungssystems*, Regensburg, 2006, sidan 120 och följande sida; Kapoor, A., och Klindt, T., ”’New Legislative Framework’ im EU-Produktsicherheitsrecht – Neue Marktüberwachung in Europa?”, *EuZW* 2008, s. 649, särskilt s. 651.

33 — Att konsumentskyddstanken nu också bör beaktas inom detta rättsområde framgår bland annat av skäl 30 i Europaparlamentets och rådets beslut (EG) nr 768/2008 av den 9 juli 2008 om en gemensam ram för saluföring av produkter och upphävande av rådets beslut 93/465/EEG (EUT L 218, s. 82). Här understryks särskilt att CE-märkningen i princip bör utgöra den enda märkning om överensstämmelse som anger att en produkt överensstämmer med harmoniserad gemenskapslagstiftning, men att andra märkningar kan tillämpas, förutsatt att de bidrar till ökat konsumentskydd och att de inte omfattas av harmoniserad gemenskapslagstiftning. Se även Lenz, C.. och Scherer, J., ”Ist die Anbringung von Qualitätszeichen nationaler Prüfungsorganisationen neben CE-Kennzeichnungen zulässig?”, *EWS* 2001, bilaga 3 till häfte 11, sidan 4 och följande sida, där det angavs att det redan under tillämpningsområdet för beslut 93/465 hade varit ett delmål att skydda konsumenter och användare mot att vilseledas.

34 — EUT L 218, s. 30.

35 — Även i artikel R11 i bilaga I till beslut nr 768/2008 fastslås i detta sammanhang uttryckligen att CE-märkningen ska omfattas av de allmänna principer som fastställs i artikel 30 i förordning nr 765/2008.

CE-märkning inte får anbringas på förankringsanordning i klass A1 som avses i EN 795 som bevis för att denna anordning uppfyller kraven i ett direktiv som den inte omfattas av.

F — *Den femte tolkningsfrågan*

116. Den hänskjutande domstolen har ställt sin femte tolkningsfråga för det fall att EU-domstolen i sitt svar på de tidigare tolkningsfrågorna skulle komma fram till att de ifrågavarande förankringsanordningarna visserligen inte omfattas av direktiv 89/686 eller 89/106, men att det ändå var tillåtet att frivilligt anbringa en CE-märkning enligt dessa direktiv.

117. Den hänskjutande domstolen skulle då vilja få klarhet i på vilket sätt det med en frivillig CE-märkning skulle kunna prövas om förankringsanordningar som inte omfattas av direktiv 89/686 och 89/106 uppfyller de fastställda kraven i dessa direktiv.

118. Som redan har nämnts är det uteslutet med en frivillig användning av CE-märkningen. Därmed saknar den femte tolkningsfrågan föremål. Den behöver därför inte behandlas mer.

G — *Den sjätte tolkningsfrågan*

119. Med sin sjätte tolkningsfråga skulle den hänskjutande domstolen i huvudsak vilja få klarhet i om de bestämmelser och riktlinjer som anges för förankringsanordningar i klass A1 i EN 795 ska anses utgöra gemenskapsrätt som kan tolkas av EU-domstolen.

120. För att verkligen förstå den här frågan måste det framhållas att det i EN 795 fastställs krav och prövningsmetoder för förankringsanordningar i fem olika klasser som betecknas med bokstäverna A–E. Enligt denna standard klassificeras ”structural anchors ”i klass A, ”mobile anchorage device” i klass B, ”anchor devices employing horizontal flexible lines” i klass C, ”anchor devices employing horizontal rigid anchor rails” i klass D och ”dead weight anchorages” i klass E.

121. EN 795 antogs av CEN den 29 mars 1996 och offentliggjordes av kommissionen den 12 februari 2000 inom ramen för genomförandet av direktiv 89/686 som harmoniserad standard enligt detta direktiv [36]. Detta offentliggörande gjordes dock med det uttryckliga förbehållet att det inte gäller klass

36 — Kommissionens meddelande av den 12 februari 2000 (ovan fotnot 6).

A (”structural anchors’), C (’anchor devices employing horizontal flexible lines”) eller D (”anchor devices employing horizontal rigid anchor rails”). Dessa kan inte förutsättas överensstämma med bestämmelserna i direktiv 89/686.

122. Med beaktande av den särskilda omständigheten att kommissionen inte godtar de krav och provningsförfaranden som anges i EN 795 för förankringsanordningar i klass A som harmoniserad standard i den mening som avses i direktiv 89/686 och som har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, ska EN 795 för förankringsanordningar i klass A1 inte klassificeras som harmoniserad standard enligt direktiv 89/686 [37].

123. Detta innebär att EN 795 endast ska bedömas som harmoniserad standard enligt direktiv 89/686 för förankringsanordningar i klasserna B och E. När det gäller förankringsanordningar i klasserna A, C och D ska den däremot inte klassificeras som en harmoniserad standard av teknisk karaktär, som har utfärdats av ett privat standardiseringsorgan [38]. Redan av detta skäl ska den hänskjutande domstolens fråga om de bestämmelser och riktlinjer som fastställs i EN 795 för förankringsanordningar i klass A1 ska anses utgöra gemenskapsrätt besvaras nekande.

124. Av det ovan anförda ska den sjätte tolkningsfrågan besvaras på så sätt att EN 795 inte ska anses utgöra gemenskapsrätt som kan tolkas av EU-domstolen, med avseende på de förankringsanordningar i klass A1 som avses där.

H — *Den sjunde och åttonde tolkningsfrågan*

125. För det fall att domstolen förklarar sig vara ansvarig för tolkningen av EN 795 i fråga om förankringsanordningar i klass A1 som avses i denna standard har den hänskjutande domstolen ställt den sjunde och åttonde tolkningsfrågan för att få klarhet i på vilket sätt som de statiska och dynamiska provningar som föreskrivs i denna standard ska genomföras för dessa förankringsanordningar. I samband med detta önskar den hänskjutande domstolen särskilt få klarhet i

37 — Se Gambelli, F., *Aspects juridiques de la normalisation et de la réglementation technique européenne*, Paris, 1994, sidan 17 och följande sida, där det framhålls att en harmoniserad standard är en europeisk standard som uppvisar vissa kännetecken. Ett av dessa kännetecken skulle vara att den europeiska standard som utarbetats av CEN sedan antogs av kommissionen och därefter offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

38 — Se Jarass, H., ”Probleme des Europäischen Bauproduktenrechts”, *NZBau* 2008, s. 145, särskilt s. 146, där standarder som har utfärdats av europeiska standardiseringsorgan, som inte har utarbetats på uppdrag av kommissionen och/eller har godkänts av kommissionen, betecknas som icke-harmoniserade europeiska standarder, som anger rena fackkunskaper.

om dessa provningar måste genomföras under förutsägbara användningsförhållanden (den sjunde tolkningsfrågan) och med iakttagande av de begränsningar för användningen som tillverkaren har angett (den åttonde tolkningsfrågan).

126. Eftersom jag inte anser att EN 795 ska anses utgöra gemenskapsrätt som kan tolkas av EU-domstolen med avseende på förankringsanordningar i klass A1, saknar den sjunde och åttonde tolkningsfrågan föremål. De behöver därför inte behandlas ytterligare.

VIII — Förslag till avgörande

127. Av det ovan anförda följer att jag föreslår att domstolen besvarar tolkningsfrågorna från Rechtbank 's-Gravenhage på följande sätt:

1) Förankringsanordningar i klass A1 som avses i EN 795 omfattas av rådets direktiv 89/106/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om byggprodukter om de har tillverkats för att varaktigt infogas i ett byggnadsverk. Tillämpningen av direktiv 89/106 utesluter principiellt sett inte tillämpning av andra direktiv som rör produktsäkerhet.

2) Förankringsanordningar i klass A1 som avses i EN 795 omfattas inte av rådets direktiv 89/686/EEG av den 21 december 1989 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om personlig skyddsutrustning.

3) Inom ramen för prövningen om den personliga skyddsutrustning som omfattas av rådets direktiv 89/686 uppfyller de grundläggande kraven i detta direktiv saknar det betydelse om de förankringsanordningar som denna skyddsutrustning kan fästas med är säkra under förutsägbara användningsförhållanden.

4) En CE-märkning får inte anbringas på en förankringsanordning i klass A1 som avses i EN 795 som bevis för att denna anordning uppfyller kraven i ett direktiv som den inte omfattas av.

5) EN 795 ska inte anses utgöra gemenskapsrätt som kan tolkas av EU-domstolen med avseende på förankringsanordningar i klass A1 som avses i denna standard.